

XII. kötet.

Budapest, 1897. október 24-én.

43. szám.

Éjjeli románcz.

«Nézz ki rózsám, nézz ki
Az ablakodon,
Máskép, a mit érzek,
El nem mondhatom.»

«Dehogy nézek én ki,
Dehogy nézek én,
Jól tudom én azt, hogy
Csalfa a legény.»

«Nézz ki rózsám, nézz ki
Az ablakodon,
Fáj a szívem máskép
Végtelen, nagyon.»

«Dehogy nézek én ki,
Dehogy nézek én,
Nem hiszek én neked,
Kacsinthatsz felém.»

«Nézz ki rózsám, nézz ki
Az ablakodon!...»

«Dehogy nézek én ki,
Bejöhetsz azon!»

Huan Béla.

Épen, hogy szerencsésen elvégezte Faragó Miska, tekintetes Faragó András fiskális uramnak egyetlen reményteljes csemetéje a maturát.

Hát csak maradjon az, a mi az apja meg a dédapja volt: prókátor, — határozott a familia. Budapestre viszik, ott majd kitaníttatják.

Az egyetemre küldték tehát Miskát, egy közeli rokonhoz adván szállásra. Lelkére kötötték a rokonnak, hogy őrizze a rossz társaságtól, s a mi a fő, semmi szín alatt ne engedjék meg neki az éjszakázást.

Miska egy ideig jól viselte magát. Rendesen járt az egyetemre, nem költött sokat és este pontosan kilencz óra előtt érkezett haza. Később azonban, a mint egy csinos kaszirnőbe lett szerelmes, még a jogászpajtások csalogatásának se tudott ellentállni, megesett, hogy a konvenciós kilencz óra helyett éjfél előtt, sőt gyakran éjfél után vetődött haza.

Egy ideig csak túrték a rendetlenséget, de mikor végre sem a szép szó, sem pedig a fenyegetés nem használt, haza irtak az öreg Faragónak, honnan az a szigorú rendelet érkezett, hogy ha Miska még egyszer kilencz órán túl kimarad, nem kell beereszteni. Ezt tudtul is adták neki.

Egy darabig használt a regula, de nem sokáig, épen hogy nevenapját tartotta a bogárszemű kaszirnő. Ez már csakugyan ok volt a kimaradásra. Addig-addig hivatgatták Miskát, míg ott rekedt. Úgy tíz óra után eresztették haza, azt is csak nagy kérésére.

Ugyancsak sietett Miska haza felé. Borzasztóan szurkolt, nyomta a lelkiismeret.

Szállása elé érve jól megrázta a csengetyűt. A háznak nem volt kapunyitogató házmestere, tehát maga a szálásadó csoszogott a kapu elé.

— Ki az ily későn? — kérde bosszúsan.

— Én vagyok, Miska, — szólott szepegve a kérdezt.

— Hát gézengúz fráter, ily későn kell haza jönni? Menjen vissza oda, a honnan jött, — volt a szentencia.

Kérésre fogta Miska a dolgot, de nem tágitottak, azzal torkolták le, hogy mert kilencz óra után érkezett, nem eresztik be.

Mit tegyen már most? Visszamenjen a jogászczimborákhoz? Ott majd kinevetik. Szállóba nem mehetett, mert csak épen kerek ötven vasa maradt, ezért pedig nem kap szobát.

Hát legjobb lesz, ha elácsorogja az éjszakát, majd csak valamikor megvirrad.

Ácsorgás közben a nyugati pályaudvar közelébe jutott. Az indóház óramutatója 10 óra 48 percet mutatott. Épen ekkor szokott az utolsó párkányi vonat berobogni. Egy gondolat villant meg Miska agyában.

Házigazdájának az apósa Párkányban lakik; a nyugati-

pályaudvar távirdája éjjeli szolgálatot tart, majd egy táviratot meneszt házigazdájára czimére — *apósának* a nevében.

Bekoczogott tehát a vasuti távirda-hivatalba és a következő szövegű táviratot adta fel:

«Kerekes Pál Budapest, kisakácza-utca
esti vonattal megérkeztem. Kis dolgom akadt;
egy óra mulva nálatok leszek
apósod Péter.»

Épen kifutotta az ötven krajczárból.

A táviratot a nyugati pályaudvari távirda haladéktalanul átadta a központi távirdának, honnan aztán, lóhalálba küldték a kisakácza-utczába.

Ismét kopogtak Miska házigazdájának a kapuján.

— Már megint ki az? — hallatszik a kapu mögött.

— A sürgönykézbesítő!

— Az istenért! mi baj eshetett! Asszony! kelj fel! Itt a sürgönykézbesítő. Nyissátok ki a kaput!

A házigazda átvette a táviratot. Kettőt ugrott örömeiben.

— Az api jön, és nem a mámi, — kiáltották valamennyien. Volt is okuk örülni. Az anyós ígérkezett régóta látogatóba, helyette itt az após.

Szaporán ágyat vetni, a himzett papucsot az ágy mellé tenni, a borospalackokat előkészíteni, az «api» szereti a jó italt.

Csakhogy rendben van minden. A zamatos tea ott párolgott az asztalon, hideg felvagdalt mellette. Az extra szobában a puhára vetett ágy mellett állott a csibuk meg két czilinder jóféle diószegi muskotálybor, hadd igyék az öreg lefekvés előtt kényekedve szerint.

Vártak egy órát. Az «api» nem jött; sőt két óra mulva sem.

Éjfél után két óra. De még most se jött meg.

— Ugyan hol lehet az «api»? talán baj érte, már fél háromra jár és még most sincs itt, — sopánkodtak valamennyien.

Mikor aztán három órára se jött meg a várva-várt após, keresésére indultak valamennyien.

Legelőször is a nyugati pályaudvarra mentek keresni. Ott hire-hamva se volt az apinak.

Hát a vendéglőben? Sorra járták a vendéglőket, az éjjeli kávéházakat. Sehol, sehol.

Api azalatt nyugodtan aludta az igazak álmát Párkányban. Persze erről csak Miska gyerek tudhatott, a ki a táviratot az api nevében feladta.

Végre a nagy keresés után fáradtan, aggodalomtelve reggeli hat óra után érkeztek haza.

A hogy az előszobát felnyitották, borzasztó horkolás hallatszott a szomszédos extra szobából, valóságos utolsó itéleti trombitahangok.

— Az api itt van! megjött; javában alszik, így csak

az api tud horkolni. Hála istennek! csakhogy itt van! — kiáltott a ház népe örömmel.

— De hogy jött be? hiszen a kulcsokat magunkkal vittük! Hátha talán nem is api!

Persze, hogy nem a várva-várt após volt. Mert a hogy benyitottak az extra szobába, Miskát látták az apinak megvetett extra ágyban kinyújtózva.

A lámpa még javában égett, a pecsenyés tányér üresen, a csibuk pedig kiszíva. A két cilinder diószegi muskotály borból még kostolónak valót se hagyott. Ettől horkolhatott olyan borzasztóan.

De hát hogyan kerülhetett be, hiszen kizárták? Csak úgy, hogy ott leskelődött a ház közelében, míg a táviratkézbesítőnek ajtót nyitottak, mire aztán észrevétlenül utána sompolygott és addig rejtőzött az előszoba zugában, míg a háznépe elment az apit keresni.

Hogy aztán a Miska gyereket mivel abszolválták, arról csak ő meg az üresen hagyott két darab corpus delicti tudna tanúságot tenni.

Csik Sándor.

Furcsa:

mikor egy görbe orrú zsidónak azt mondják: Menjen csak egyenesen az orra után;

mikor egy kopasz ember sorsa hajszálon függ;

mikor egy kisasszonyt, úgy szólitanak: nagysága;

mikor két félszemű ember négy szem közt beszél;

mikor egy szerecsen sárga lábba esik és zöldeket beszél;

mikor egy gulyás gulyást eszik.

Fehér hollók.

Visszatetszők feketéknek
A szép fehér tollak,
A hollók közt rossz dolguk van
A fehér hollóknak.

Visszatetszők a jó lelkek
Fekete lelkeknek, —
Nem jó dolguk van ma már a
Derék embereknek.

Huan Béla.

Legjobb szer.

— Borzasztó, hogy nem tudnak semmit a fejfájás ellen az orvosok! — panaszkodik az anya.

— Dehogy nem, — mondja jogászok fia. — Nekem korhelyleves még mindig használt.

Hajdan a leánynak csak a szeme volt hamis, a mainak már a foga is az.

*

A fűző a szépség kényszerzubbonya.

Ex cathedra.

Tanár. Gusztáv Adolf, miután Lützennél halva összegyógyott, azt kiáltotta: előre!

Jó kifogás.

— Istenem! Aladár, te megcsókoltad a szobaleányt?!
— De kedves Rózsám, hiszen magad mondtad, hogy úgy tekintsük őt, mintha a családhoz tartoznék.

Jó helyre kerül.

Asszony. Mari, minek főz olyan sokat, mikor mindössze csak hárman vagyunk. Hát maga olyan nagyétkű?

Mari. Én kérem? mentsen isten!

Asszony. Hát akkor hova lesz az a sok étel, a mi az asztalról mindennap kikerül? Csak nem dobja talán a szemétkébe?

Mari. Oh ne tessék félni. Az én bakám nagyon jó étvágyú legény!

Most ő a soros.

— Mit hallottam, te kihivtál o Kohnt párbojro?!

— Miért ne?! Hojd féltsék mostand ütet is a leányok. Ű is kihivto már edjszer engimet!

Még neki áll feljebb.

Pinczér. A vendégek panaszkodnak, hogy ma nem elég fekete a fekete kávé.

Kávés. Nü? hát tolán fekete tintát melegitsek nekik?

Utolsó kívánság.

Vőlegény. Azt kívánom tehát, hogy esküvőnk után Olaszországba menjünk, s két hét múlva átmegyünk Svájcba, a hol szintén két hetet töltünk, s úgy jövünk aztán haza.

Mama (leányához halkán). Vőlegényed sokat kíván!

Menyasszony. Hagyd el, mama, úgy is utolsó kívánsága.

A kis kíváncsi.

Böske. Néni, kérem, nyissa ki csak egyszer a fejét!
Néni. A fejemet? de hát mi jut az eszedbe? és ugyan minek?

Böske. Tudja, néni, csak azért, mert az én mamám mindig azt mondja, hogy a néni feje tele van bogarakkal, hát azokat szeretném látni.

Galambok a tőzsdén.

Hasonlesés csarnokában
A galambok mit keresnek?
Szertehullott gabnamustrát,
Buzaszemet szedegetnek.

A hol az ölyv s kánya lelne
Legillendőbb otthonára,
Nem illenek a galambok
Az önzés e csarnokába.

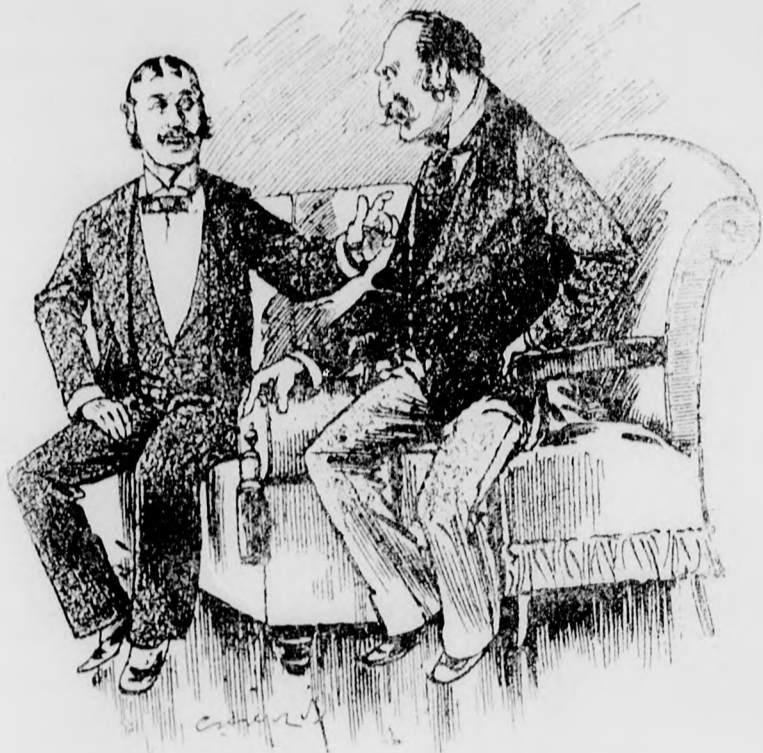
Haj, de hová nem mennének —
Ez a balsors, ez a veszély —
A galambok, kiéhezve
Egy pár édes buzaszemér'?!
Haan Bela.

Utókúrán.

— Istenem, minek is változott meg oly hirtelen az időjárás!

— Bizony! Ha szép maradt volna, Söntési is még itt maradt volna, s még meglehet, megkérte volna a kezemet.

— A tiedet is?!

Apa. Azt hiszi ön, hogy leánnyal boldog lesz?
Kérő. Bizonyára! A ferbliben mindig veszitek.

Egy kis tévedés.

Asszony (kissé féltékeny urához). Nem mertelek figyelmeztetni, de végre is jobb, ha megmondom, Sándorkám! Egy úr lépten-nyomon követ minket már jó darab ideje. Féltékenységedben még azt gondolhatnád, hogy...

— Bár igazad volna, édesem, csakhogy ez a szörnyeteg engem követ, nem pedig téged, mert az az én legénykori szabóm.

Jól biztatja.

Anyja. Aztán nem félsz majd abban a nagy városban, édes fiam? Sok rossz ember van ám ott!

Fü (katonának készül). Édes anyám, majd csak akadok valami jószívű vászonzselédre, a ki megvédelmez a rossz emberektől.

Neki nem szokása.

— És mit akarok még mondani: ne siessen, kérem, nagyon a dologgal!

— Ne féljen, uram, én kőműves vagyok.

Mikor megy jól?

— Hogy megy a kávé mérés, Schwarcz úr?

— Pampásan. Mindennap növekedik o szigoriaszótás.

A vékonypénzű utas,

vagy: a viharban felnyitott esernyő.

I.

II.

III.

IV.

Nem fél a víztől.

Apa. Édes fiam, osztég a Julcsa nénédet úgy meglocsold ám husvétkor, hogy megemlegesse!

Jancsi. Igen ám, hátha osztán képön legyint!

Apa. Nem olyan rátarti az, mint valami városi kisasszony. Hiszen már kétszer bele fordult télvíz idején a Tiszába!

Az állatkert.

Nő (hazatérő férjéhez). Úgy? hát mostanig, hajnali háromig voltál az állatkertben?

Férj. Mit! persze, hogy ott. Látod, előbb benéztem a *Gólyá*-hoz, ott meglehetősen volt a bor, de a sör roppant rossz volt, hát elmentem a *Bárány*-ba. Itt már a sör volt jobb, de a bor rettenetesen savanyú; úgy hogy olyan formán karczolta a torkomat, mintha egy macskát nyeltem volna le, és azt aztán a farkánál fogva húznák ki belőlem. Hogy ne rekedjek be egészen, hamar elsiettem a *Szarvas*-ba. A hosszú uton azonban megéheztem, és így betértem a *Biká*-hoz; de itt oly rossz rostélyost hoztak, hogy mérgemben ott hagytam, és az *Elefánt*-ban hamar lenyeltem egy pohár bort, hogy mérgemet leöblítsem vele. Több sem kellett. A mint azt lenyelem, olyan érzés fogott el, mintha az előbbeni macskához még egy egér is került volna; de szerencsémre nem volt messzire a *Két kecske*. De most már elfáradtam egy kissé, s így kipihentem magam a *Tigris*-nél; és ily formán el tudtam jutni az *Oroszlán*-hoz. Innen egy jó pajtásomat elkísértem a *Zöld majom*-ba, és elmentem a *Sas*-ba, a hol ismerősökkel találkozáván, még benéztünk a *Fehér Ló*-ba, a honnan látva, hogy már késő van, hazasiettem, és a többi állatot nem néztem már meg. No most pedig adj egy esőkot, *galambom*!

Katonai szempontból.

Paraszt (egy zupás őrmesterhez). Kérem szépen, nem tudná megmondani, hogy hol találhatnám meg Kovács káplárt?

Őrmester. Kovács káplárt? de hiszen az most szeptember végén szabadságra ment!

Paraszt. Úgy? És micsoda most, kérem alássan?

Őrmester. Most? ... Semmi! — czivilben van.

Padon.

Szerelmes pár a padon,
Szemben ül velem,
Gondolatom messze jár,
Nálad, édesem.

Lelkem lelked öleli,
Mig szemük ragyog, —
Szánakoznak, azt hiszik,
Hogy — magam vagyok.

Haan Béla

Szép eredmény.

Néni. No kis fiam, hogy megy a tanulás?

Laczi. Nagyon jól, már a második olvasókönyvet vette ma nekem a papa.

Az enyhítő körülmény.

Orvos. A kisasszonyt legjobb volna férjhez adni?

Apa. Hiszen én is szeretném, de hát ezt a keserű pilulát senkisé is akarja bevenni! Pedig egy pár ezer forintos ostyába is be volna göngyölítve.

Nem hagyja magán száradni.

Apa. Aztán abba a nagy városba ne hozzám szegyent a falunkra!

Fia. Ne féljen, édes apám! Ha valaki pofon tanál ütni, majd visszakanyaritom.

Már ismeri.

— Szépen vagyunk!

— No, mi a'?

— A Tánzos Tera már megint Budapestre készül ám!

— Szoptatósadjának?

Oda az is jó.

Szénkihordó. Hányadik emeletre vigyek szenet?

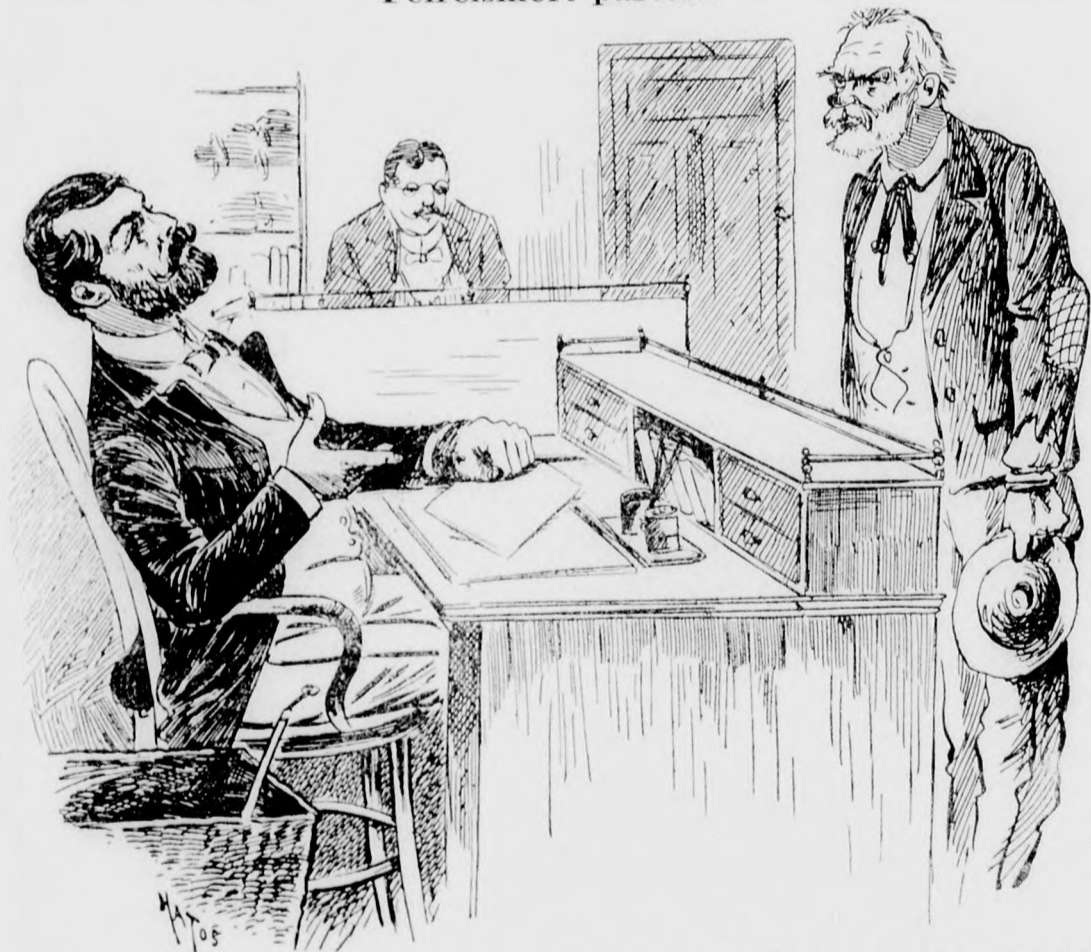
Szénárús. A hatodik szám alá, a nyedik emeletre.

Szénkihordó. Akkor a kisebbik zsákokból viszek.

Kitől fél?

Orvos. Mit látok? Ön sört iszik? Hiszen megtiltottam önnek. Miért nem fogad szót?

Beteg. Hm! Hiszen a doktor úr nem a — feleségem.

Félreismert pártoló.

Bíró. Maga tehát beismeri, hogy a kolbászokat ellopta Hurkásy hentesüzletéből? Tud valami enyhítő körülményt felhozni?

Vádlott. Igen, mert én csak azért loptam el, hogy megizleljem s aztán ismerőseimnek melegen ajánljam.

Nem jó jel.

Anya. Hát a Kanalasék szőke Boriskája nem tetszik neked?

Legény. Hej, édes anyám, nagyon gyakran elejti ám az a leány a fonóba az orsóját.

A gyöngyélet.

Apa. Aztán szép az a katonaélet?

Hazatért katona. Szép biz a', édes apám. Sokszor két szakácsné is hajba kapott értem.

Nagyzásból.

Diamantenberg. Na tessék! Hát nem boszantú ez!? Mióta két cselédet bírak tortoni, azóta edj órávol tovább ültüzködik o feleségem!

Ott kisasszony lesz.

— Hej! ez a leány egyre szeplősebb lesz!

— Nem baj az, ha Budapestre megy szógálónak, ott majd elveszti mind!

Férj. No tessék, mindig úgy tudtam ordítani, mint egy bika, s most az alispán fogadtatása előtt berekedtem. Ki fogja őt fogadni?

Feleség. Ki? Hát te! Hiszen úgy is nagyot hall az öreg. Tudja is az, hogy be vagy rekedve!

A kik önmagukat kosarazták ki.

— Igaz történet. —

Nem kellemes meglepetés, ha valakit kikosaraznak. Erről nem tehet az se, a ki kapja, de még gyakran az se, a ki adja. Kapnak, adnak, hoznak, visznek kosarat. Ez már a sors viszontagsága.

De hogy valaki önmagát kosarazza ki, az még mesének se járná. Pedig mégis megtörtént.

Öreg Dávid András bácsiról szól a mese. Már tudniillik így hívta őt a világ.

Meg is érdemelte. Szerette mindenki, főképp alattvalói, — mert előkelő állású hivatalnok volt az öreg, — rajongtak érte. Szelid jó természetét megtartotta mindig, mert soha se gond, se pedig keserűség nem bántotta szívéét.

Volt ugyan egy lánya, a ki már húsz esztendeje vágyódott a főköttő alá; de tudja a sors, hogy és mikép lehet, mivel talán nagyon sokat sóhajtozott versben, vagy tán mert nem hallgattak a sóhajokra, elmaradt a kérő.

De ez se bántotta Dávid bácsit, azzal vigasztalódott, ha nem lesz főköttő, megmarad a pénz.

Telt az idő. Emerenzia már az ötvenedikhez közelgett, az öreg is a nyugdíj felé. Hú és buzgó elismerésül nemességet és érdemjelet kapott.

Jöttek hivataltársai és alattvalói gratulálni. András bátyánk sorra ölelte őket, könyezve búcsúzott el, magát további szeretőkbe ajánlva kijelentette, hogy a kitüntetés emlékére lakomát rendez, még pedig külön a nők

részére délben, a nőtlenek részére pedig este. Hadd mulasson még egy utolsót kedve szerint!

Megvolt a déli lakoma. Nagyokat ettek, még nagyobbakat ittak; a mi pedig megmaradt, azt haza vitték. Ez így van rendén ott, a hol házastársak jutnak vendégséghez.

Következett az esti, az arany, akarom mondani részben az ezüst hajszálas fiatalság lakomája.

Ehhez cigányzene és pezsgő is kellett.

Gyülekezett a vendégsereg. Épen huszan voltak, valamennyien klakkban, frakkban és lakkban. A házikisaszony, prózai kifejezéssel élvén — parádéba csapta magát. Hogy pedig toilettje esztetikai szempontból hiányságot ne szenvedjen, annak eszményies és költői mivoltát is kiemelem.

Igy a szokás, tehát lássuk! Naranessárga cipők, lila színű csokrokkal, hófehér szoknya, veres, fehér, kék, fekete-sárga diszitéssel, japán módra tarajos pipiske, kék czinege és kakuk madártollal körülgarnirozva. Még az asztalra tett verses étlap is úgy volt kiczifrázva.

Felhordták az ételeket, rá kezdte a cigány. Megtöltötték a poharakat. Emerenzia a szokottnál is érzelmösebb volt.

Vigan folyt a lakoma, járta a nóta és csengtek a poharak. Jött a java, a pezsgő. Húsz palaczkkal bontottak fel egyszerre.

Az öreg felállott és megpengette a pohár oldalát. Tósztot fog mondani. Emenenzia kiosont az ajtón.

— Fialat barátim! — kezdé Dávid bátyánk. — Hú és odaadó munkatársaim valátok valamennyien. Buzgóságtoknak köszönhetem kitüntetésemet. Nem akarok hálátlan maradni. Jutalmatokul a leányom kezét ajánlom fel. De mivel nem lehet valamennyieteké, magatok döntsetek felette. Ime húsz összegöngyölt czédula. Valamennyitek egy-egy czédulát fog húzni, és a melyikén a leányom neve áll, azé lesz a keze. Hozzatok tehát kalapot!

— Mit, kalapot? kalapot! kalapot! — kiáltották valamennyien az ajtó felé rohanva. És az volt a legboldogabb, a ki leggyorsabban a kalapjához meg a kapu kilincséhez juthatott. Azt hiszik talán, hogy az öreg haragudott? Ments Isten! sokkal jobb természetű volt. Várt egy ideig, és a mint Emerenzia visszajött az üresen maradt ebédlőbe, így vigasztalta:

— No láttál ilyen bolondot? Húsz kosár egyszerre. Tudod mit? írj róluk verset, — ez lesz a legjobb bosszú.

Csík.

Igy nem lehet az.

Irma. Tudod, mi a ti szobauratok?

Margit. Valami ujságíró.

Irma. Oh áhogy ujságíró, hanem valóságos költő!

Margit. Ugyan, hogy volna költő, hiszen úgy hortyog, mint egy hentes!

Vén riporter. A lábam fáj a sok szaladgálástól, kezem is fáj a sok firkálástól, de mitől fáj a fejem?!

Gondos feleség.

Férj (távozóban visszaszól az ajtóból). Aztán ha este tíz órakor nem leszek még itthon, ne várjál reám, édesem!

Nő. Eszembe sincs. Ha kilencz óráig nem térsz vissza, — érted megyek!

A szórakozott asszony.

A. No, hogy vagy megelégedve nőddel? Azt hallom, nagyon boldogan éltek.

B. Meg volnék vele elégedve, csak olyan rettenetesen szórakozott ne volna! Látod, tegnap is elküldtem egy csomó pénzzel a boltba, hogy egy tuczat inget vegyen számomra s képzeld, mit vásárolt a pénzen! — egy új kalapot a saját részére.

Könyvpiacz.

Grimm Testvérek Legszebb meséi. A magyar ifjúságnak elmeséli Baróti Lajos. A német népmesék örökbecsű példányaiból ötvennyolezat találunk a díszesen kiállított és 120 képpel tarkított kötetben, a mely Rozsnyai Károly kiadása és diszkötésben 2 frtért kapható.

Két menyasszony és más elbeszélések. Irta Gárdonyi Géza. Tizennyolecz hosszabb-rövidebb elbeszélést, tele vidám humorral és

csattanós ötletekkel, gyűjtött egybe e jónevű humoristánk. A Singer és Wolfner Egyetemes Regénytárában jelent meg s ára piros vászonkötésben 50 kr.

Ugyancsak az Egyetemes Regénytárban látott napvilágot Az üldöző című angol regény A. Conan Doyletól, a kinek a «Nábob kincse» című regényét már ismerik az Egyetemes Regénytár olvasói. Ára piros vászonkötésben 50 kr.

Budapest, K. R. A humoreszket asszentáltuk, az apraja közt azonban sok ismerősre találtunk. — Roland. Szezonvers, nem lapunkba való. — Budapest, F. Á. Még nem értünk rá elolvasására, de a kéziratot pár hétig igyis-úgyis megőrizzük. — Budapest, Sz. K. Mind a két ötlet erőszakolt. — Berek-Böszörmény. Legközelebb sor kerül rá. Üdvözet! — Budapest, K. L. Mindenképen gyöngé. — Budapest, H. K. Az adomákból válogatunk, a többi politikai lapba való. — Eger, K. Az aprajának jó hasznát vesszük, a többi is jónak ígérkezik. — Budapest, Z. O. Van köztük pár használható.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta

Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ára vászonkötésben 2 frt.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalában kapható:

Münchhausen báró

Csodálatos kalandjai szárazon és vizen.

Átdolgozta

BARÓTI LAJOS

Doré Gusztáv 140 rajzával.

Ára diszkötésben 2 frt.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent:

VASÁRNAPI KÖNYVTÁR.

31. füzet.

CSONTOS SZIGFRID

és a Nibelungok.

A magyar népnek és ifjuságnak meséli

GAAL MÓZES.

HUSZONEGY KÉPPEL.

Ára füzve 20 kr.

32. füzet.

BERNI DETRE

Az Amelungok hőse.

A magyar népnek és ifjuságnak elmeséli

GAAL MÓZES.

Sok képpel.

Ára füzve 20 krajczar.

A két füzet egy szines vászonkötésben kötve 1 frt.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmány orvosi tekintélyek által megbeszélve és különösen ajánlva. Tuzatonként 60 kr., 1, 2, 3, 4 és 5 frt. *Capotes Americains* testja 2 frt. *Safeti Sponges* női óvszerek, Prof. Lister módszere, tezatja 1, 2, 3 és 4 frt. **Ujdonságok.** *Pelyporus avantage* 1 frt 50 kr. Ujjonnan javított női óvszer 1886. márcz. 22. óta forgalomban, nagy előnyökkel bír nagy kedveltség miatt. Balatto des femmes 3 frt.

Feitel Lipótnál

kapható, Wien 1., Kohlmarkt Nr. 6. B. es. k. kereskedelmi törvényszékiileg bejegyzett cég és **Páris, 13. Rues petites Ecuries,** készpénz vagy utánvét mellett. Egyetlen párisi képviselő Ausztria-Magyarország részére. Egy teljes, használható 12 darabot tartalmazó minta-collectio 1 frt 80 kr.-ért. Magyar levelezés.

Rendes Zsigmond

hirdetés-felvételi irodája

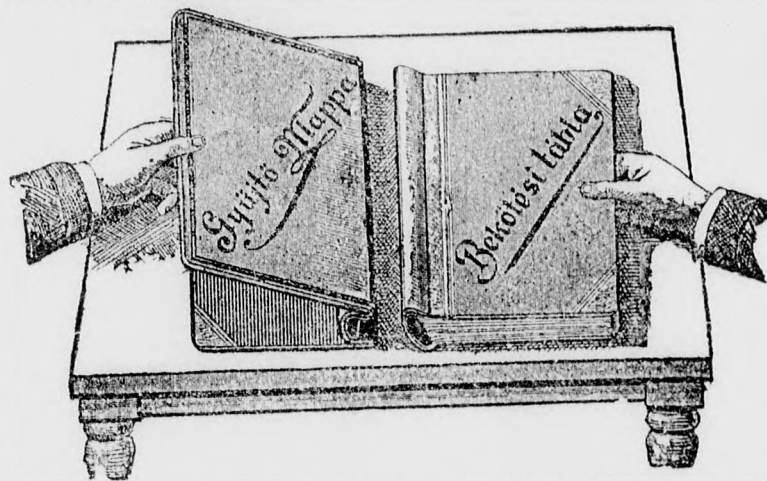
Budapest,

Barcsay-utcza 11.

Gyűjtő mappa az „Urambátyám“ számához.

A leggyakorlatibb és legegyszerűbb, a hírlapok összegyűjtésére a **Gál-féle cs. és k. szab. önműködőleg kötő-mappa aczélláttal**, kombinálva végleges megőrzésre szánt bekötési táblával. E gyűjtő mappák már első bemutatásnál a most rendezett cseh országos szakkiállításon kitüntetésben részesültek.

Nem is késtünk ezt az mappát az „Urambátyám“ számára is megszerezni, mert meg vagyunk győződve, hogy olvasóink legnagyobb része meg fogja azt magának szerezni.

A mappa egy belső és külső táblából áll. A belsőbe a lap számait teszszük. Ezt a külső tábla aczéllrugója úgy összeszorítja, hogy a példányok oly erősen tartvák a mappában, mintha csak kötve volnának.

A teljes évfolyamot azután az aczélláttú gyűjtő-táblából kivesszük, a belső bekötési tábla hátát aczéllrugókkal lefoglaljuk és egyfelől kész az évfolyam teljes kötése, másfelől megvan a gyűjtő-tábla az új évfolyam befogadására.

Az egész kezelés meglepően egyszerű és gyors.

Felhívjuk előfizetőink figyelmét e fölötté gyakorlati, diszes kiállítású mappákra, melyek együtt 1 frt 80 krajczárért, a gyűjtő tábla külön 1 frt 20 kr-ért, a bekötési tábla pedig 60 krajczárért rendelhetők meg kiadóhivatalunkban.

Megjelent és szerkesztőségünkben kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rimekbe szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L. és másoktól.

Ára egész vászonba kötve, szines czimképpel 1 frt 50.

A bérlet téli időnyre november 1-től február végeig 5 frt.

Schön és Mittelmann
DALSZINHÁZ UTCZA 10.
AZ OPERA MELLETT
KERÉKPÁR
ISTÁLLÓ
NYITVA: REGGEL 5ről ESTE 11 ORÁIG.
KÉT FORINT
HAVI BÉRLETBEN
KERÉKPÁROK
MEGOVÁSA ÉS TISZTÍTÁSA.
NAGY JAVÍTÓ MŰHELY
OLCSÓ, GYORS ÉS PONTOS
KISZOLGÁLÁS.
SONNENFELD.

A bérlet téli időnyre november 1-től február végeig 5 frt.

Kávéház átvétel.

Mint a helybeli „Magyar király”-szállodának volt tulajdonosa, van szerencsém tisztelettel tudomásra hozni, hogy az ismert

„Boulevard kávéházat”

Váci-körut 24. sz. alatt

(Arany János-utca sarkán)

megvettem és ezt a mai kor igényeinek megfelelően személyesen vezetni fogom.

Számos látogatást kérve

tisztelettel

STÖRI A. J.

kávés.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kaphatók:

PETELEI ISTVÁN.

FELHŐK.

ELBESZÉLÉSEK.

Ára füzve 2 frt.

AZ ELTÜNT.

REGÉNY.

Irta

SZIVOS BÉLA.

LINEK LAJOS TIZENHAT EREDETI RAJZÁVAL.

Ára füzve 1 frt 60 kr.

Könyv a házasságról,

39 képpel. Dr. Retau-tól.

Ára 1 frt.

Az ember nemi élete.

Dr. Freitagtól. Ára 1 frt.

Mindkét mű 1 frt 75 kr.

nak levélbélyegbeni be-

küldése ellenében. En-

gel G., Berlin 73 W. 9.

Hygienikus

Gummi cikkek

mindenféle minőségben. Árjegyzék és könyvkatalógus 20 pf. v. 10 kr. ellenében.

Ulrich Gummiárúháza

Dresda A. 22

Dr. Hőgyes korszakos találmánya

Asbest-talpbélés

Nincs bőrkeményítés!

Nincs lábizzadás!

Nincs meghűlés!

Nincs semmiféle lábbaj!

Követeljük az

Asbest-talpbélést

cipőseinktől.

Felnőtteknek 35-46 számig

frt 1.-

Gyermekeknek 20-34 -50

csak utánvét mellett.

Dr. Hőgyes találmányát szabadalom védi minden országban. — Bővebb felvilágosítást készséggel ad

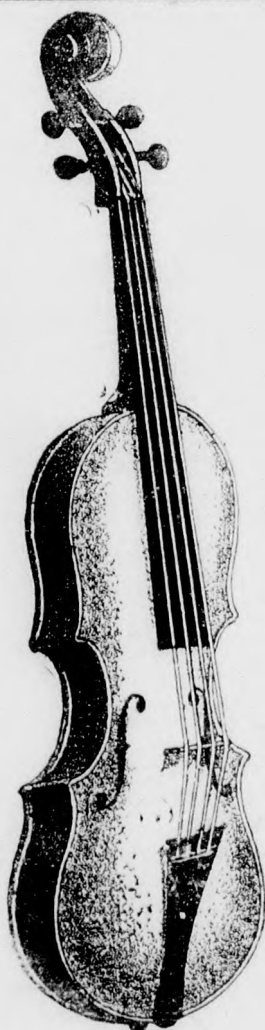
„Az Első magyar asbestáru-gyár”

Budapest, VI., Sziv-utca 18.

Kapható kicsiben VÁRADI ANTAL urnál IV. ker.,

Kishid-utca 9. szám.

7325

Cs. és kir.

udvari szállító

Cs. és kir.

udvari szállító

Az összes hazai

Zeneiskolák tanítványai és magánosok

legjutányosabban szerzik be alanti cégnél hangszereiket, úgymint:

Iskolai hegedű --- 3, 4, 5, 6, 8 frt és feljebb,
kijátszott, régi mesterheg. 20, 30, 40 „ „ „
gordonkák (cellok), ujak --- 12, 16, 20 „ „ „
gordonkák (cellok), kiját-
szottak, régi mesterektől 25, 40, 60 „ „ „
fuvolák --- 6, 8, 10, 15 „ „ „
szárnykürtök és trombiták --- 15-18 forintig,
valamint az összes iskolai-, hangverseny- és zenekari
hangszerek

STERNBERG ARMIN és TESTVÉRE

cs. és kir. udvari hangszergyár

Budapest, VII., Kerepesi-út 36.

Létesítendő zenekarok költségvetése díjtalan.

Képes árjegyzék: a) harmonikákról; b) mechanikai zenélő művekről és zenélő dísztárgyakról; c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, cziterák, czimbalmok, harmoniumok, zongorákról stb. vidékre ingyen és bérmentve küldetik, le megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívánatik az árjegyzék.

Községi és tornászati dobok.

Vendéglősöknek zenélő automaták. — Legalkalmasabb ajándéktárgyak zenével.

Hirdetések ára e rovatban: minden szó 5 kr. Sorszerinti megrendelésnél 1 petit sor 12 kr. Többszöri hirdetéseknel arkedvezmény adatik.—Egyszeri hirdetés előre fizetendő. Czimmel ellátott vagy poste restante megrendeléseknél 30 kr. bélyegdíjt is kell fizetni.

KIS HIRDETŐ

E rovat számára a megrendelések minden csütörtök délig a hirdető hivatalba küldendők. Ajánlva is lehet a leveleket küldeni. A beérkezett levelek csakis a hirdetői nyugta felmutatójának adatnak ki. Vidékről történő kérézéseknél a válasza levéljegyek melléklendők.

E rovat számára hirdetések fölvetetnek és felvilágosítások mindenkinek ingyen adatnak Rendes Zsigmond hirdető-hivatalában. Budapest, VII., Baresay-utca 11. szám alatt.

43. SZ. 1897.

A hirdetések egy teljes hétig forognak közkézen, de a később beérkező levelek is elfogadtatnak és a hirdetőknél kiadatnak.

Október. 24.

Viruló napsugár gyanánt,
Elteljenek napjaid egyaránt.
Igaz szívből kívánjuk neked,
Szébb, vidám napok övezze lelked.

Egy édenkert illatos virággal,
Legyen életed telve boldogsággal.
Legfőbb óhajunk ezen a napon,
Az Isten bütöl megoltalmazon.

Boldogság, remény édesítse élted,
Azt ma kedveseid is kívánják néked
Jövőd oly fényes és derült legyen,
A mint a fényes csillagok az égen.

A kompánisták.

Klementin!

Ha igaz szívből szeret, Önnek is tudni kell értem mindent feledni. Tudja-e ezt? Erre feleljen szívével őszintén, hogy tudjam, érdemes-e az elhagyatottságot tovább is elviselni. Édes mindenségem. Ön nélkül nincs élet, inkább akkor a föld mélységében pihenni, a hol nem gyötör semmi fájdalom. Irjon kérem mielőtt és nyugtassa meg azt, ki Önt a rajongásig őszintén szereti. M. Konrad.

Gertrud!

A. K. mondta van levelem a szokott helyen, a melyet el is hoztam már, és annak olvasásánál nyugalom ismét helyreállt. Azok a kedves sorok irt hoztak bánatomra, fájdalomra, mert hidd meg édesem, kétségbeeső volt helyzetem. Mikor fogunk találkozni? hol megsebzett szívemet tekinteted ismét gyógyítani fogja! Értessz mielőtt; ha lehet írj e lapokba; ez volna talán a legjobb? Csókollak szívből.

Gusztáv II.

Egy csinos

intelligens, fess fiatal özvegy asszonnyal ismeretséget óhajt kötni egy fővárosi tisztviselő. Levelek «Sárga levél» e lap hirdetőhivatalába kéretnek. 30

Október 27.

A mi jót Önnek ma kívánok,
Ne legyenek tűnő álmok,
Ne legyenek hulló rózsák,
Hanem állandó valóság.

SN—r.

Szidónia!

Angyalom! A rendes czim alatt mult héten válaszoltam. De az esdve kért válasz vagy jeladás elmaradt! Vagy talán már nem kíván többé látni — Bár ezt előbb cselekedte volna, nem vált volna oly végzetessé mindkettőnkre... De legyen nyugodt, nem alkalmatlankodom (?) többé. Néhány nap mulva itt hagyom véglegesen a fővárost, melyhez oly édes emlékek fűznek, de egy-zersmind élettemnek és boldogságomnak tönkretévője. Oh! átkozott szerelem! hogy fenékiig kellett azt a kábító kelyhet ürítenem. Oda a nyugalom, beteg vagyok, nincs éjjelem, nincs nappalom, sokat szenvedek, nagyon sokat, és csak akkor enyhül némileg a fájdalomam, ha szememből a könnyeim hullanak. — Isten Önnel! imádtott angyalom, áldja meg az Isten, legyen boldogabb mint most. En pedig a világba megyek, sebzett szívemnek enyhülést keresni. Önt felejteni? soha, de soha nem fogom.

Viktor 30.

Liszkainak!

Isten látja szívem:
Mennyit fájt utánad;
Hányszor sajtott kinban,
Mennyit vérzé bánat!

A jó Isten látja:
Hogy nem hamis lelkem;
Hogy őszinte és igaz
Írántad szerelmem,

Az ég legyen tanum,
Megátkozzon s verjen,
Hogy ha elbágyadna
Valaha szerelmem!

Jusson jó vagy balsors
Osztyájrészül nékem:
Szeretlek mindenkor
Édes üdvösségem!

Nehéz sorscsapást majd
Nem érzi a lelkem,
Ha majd oldalomnál
Ott leszel szerelmem!

Óh, csak te is szeress
Ugy, a mint én téged;
Lángolj úgy én értem,
Mint a hogy én érted!

Olga.

Trömpetyü!

Utolsó levedben kifejezett óhajodat semmi körülmények között nem teljesíthetem. Ne vedd ezt ismét úgy föl, mintha nem akarnék, hanem úgy, hogy nem lehet. Ha független volnék, már leutaztam volna hozzád, nagyon óhajtlak látni. Légy türelemmel, ehhez is megjön az idő. Levél 26-án megy. Csókollak téged és hamis nővéredet sokszor.

Kábika.

Ella!

Fájó sóhaj ne lengjen angyalom!
Szeressük egymást hiven angyalom!
Ezt tőled igazi mi nem!
Ezt tőled hűség! vártuk!

okt.

27-én.

„Ö”

Pénzbeszedői

vagy raktárnoki állást keres egy szolid családos ember, a ki kellő óvadékot is adhat. Levelek kéretnek «Raktárnok» alatt e lap hirdetőhivatalába. 2

Annak a fekete Manczinak

Semmi! Ez az! Ezt tőled szavad! igazi! mi nem!
nincs! hűség! vártuk!

A budapesti.

Csatornai uszoda.

Oh milyen szépek a mesék!
S mindig mily jó, ugy-e, —
a vég!
«Ős Budavára.

Tót leány.

Imádtott jó angyalom! Kedves soraidat megkaptam, ezer köszönet érte. Azt kérde: lumpolok-e sokat? Dehogy lumpolok, minden estét otthon töltök és 10 órakeréppel fekszem le, azzal is ébredek. Cziczám! hidd el, már annyira el vagyok keseredve, hogy alig bírok magammal; ha téged nem szeretnék annyira, ugy bizonyára már rég külföldön lennék. Irjál, de sokat és mielőbb, hogy ezáltal némi nyugalom legyen. Ölel, csókollak imádó E. . . d.

X. X. X.

Mindig bánt a gondolat, hogy ha halkán mondott szavait jól értettem, akkor egyebet kezdek nem érteni. Mikor e sorok világosan beszélnek, minek azok között más értelmet keresni? Óhajtom, hogy nem a beképzelt tartalom lesz teteteinek vezére. Bizva reménylő hiva

Y. Y. Y.

Raktárnok!

pénzbeszedő vagy bármi megfelelő állást keres egy megnyerő külsővel bíró 38 éves ember, ki néhány évvel ezelőtt egy terményüzletben volt alkalmazva. Kívánatra megfelelő óvadékot is ad. Szíves ajánlatok «Raktárnok» e lap hirdetőhivatalába kéretnek.

Hölgyeim!

Ki volna hajlandó velem megismerkedni? Meguntam a magányt és keresek egy oly viglélkü leányt, vagy özvegyet mint én. Levelet kérek «Szöke ifju 36» e lap hirdető hivatalába. 15

Egy okleveles

zongora-tanítóné

még néhány szabad órával rendelkezik. Kitiűnő siker biztosítatik. Szíves megkereséseket «Zongora-tanítóné» jellege alatt e lap hirdetőhivatalába. 1

Diskrét

ismeretséget szeretnék kötni egy fővárosi teljesen független leánnyal vagy özvegy-asszonnyal. Levelet kérek «Vig kedélyü» jelige alatt e lap hirdetőhivatalába. 19

Egyetem-utca

Ha'lgatásod kínos és megfoghatatlan. Semmi hirt sem hallok felőled! Miért? Ez legyen az az igazi szeretet? Esdve kérek, írj és nyugtasd meg sajtó szívemet. Csókollak

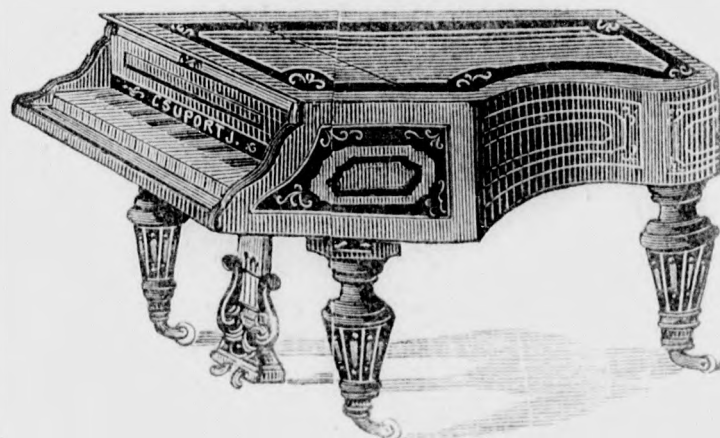
Juliska.

Elza!

Hiába keresek nyugalmat, nem találok. Mióta Ön ezt cselekedte, folyton csak szenvedek. Aranyos lelkem! ezt sohasem hitte a hú imádó. De Önre nem neheztelek, mert szeretem, imádom. Menj csak nyugodtan esküdni, — ha el tudott hagyni, sohasem szeretett igazán. Gyöngye volt a lelke, kicsiny a szerelme. Azt hittem, Ön erősebb, kitartóbb lesz, de hittemben csalódtam. Hitem, reményem mind elszállt, csak boldogtalan szerelmem gyötör. Aranyos lelkem! így jutalmazta a leghűbbet? Isten veled, szép ideál! Sok szerencsét kíván az elhagyott.

CSUPORT J.

zongora-készítő,

Budapest, IV., Koronaherczeg-utca 9.

(a Harisch-bazárral szemben.)

5-12

Ajánlja új és használt zongorákból álló raktárát. Zongorák kibérelhetők. Használtak kicseréltetnek. Javitások és hangolások elfogadtatnak.